

Sygn. akt II Ka 412/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Andrzeja Boruty

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2020 r.

sprawy **A. T.**

oskarżonego z art. 209 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 6 lutego 2020 r. sygn. akt II K 964/19

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. B. P. w G. 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) za obronę oskarżonego z urzędu;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 412/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 6 lutego 2020 r., sygn. II K 964/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	<p>obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia, a to art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk polegająca na nienależytym rozważeniu całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego i odmówieniu waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego A. T., w których wskazywał on, że uiszczał w okresie objętym zarzutem kwoty co najmniej 500 zł miesięcznie tytułem alimentów bezpośrednio do rąk córki O. T., kupował jej prezenty, ubrania oraz odmówieniu waloru wiarygodności zeznaniom O. T. złożonym przed Sądem, w których przyznała ona, że otrzymywała od ojca prezenty i pieniądze, które odpowiadały wysokości ustalonych alimentów, a nawet przekraczały tę kwotę, mimo iż wyjaśnienia oskarżonego i zeznania O. T. korespondują ze sobą, a nadto pośrednio znajdują potwierdzenie w uznanych przez Sąd za wiarygodne zeznaniach M. T. oraz w przedstawionych przez oskarżonego kopiach faktur i paragonów, co skutkowało błędnym</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	ustaleniem, że oskarżony w okresie od 31 maja 2017 r. do 19 stycznia 2018 r. uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec córki
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<ul style="list-style-type: none"> • zarzut apelacji obrońcy oskarżonego nie zasługiwał na uwzględnienie; • odnosząc się do zarzutów o charakterze proceduralnym, na które powołał się skarżący, w pierwszej kolejności wskazać należy, iż w przekonaniu Sądu Odwoławczego, orzekając w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Garwolinie, wbrew wywodom zawartym w apelacji, przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy i wnikliwy. Przede wszystkim, w toku procedowania Sąd I instancji wyczerpał wszystkie dostępne możliwości dowodowe w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do przypisania oskarżonemu sprawstwa zarzucanego mu czynu, respektując przy tym naczelne zasady procesowe, a w tym bezstronności (art. 4 kpk), regułę in dubio pro reo (art. 5 kpk) oraz zasadę swobodnej oceny dowodów (art. 7 kpk), w konsekwencji czego dokonane w wyroku ustalenia faktyczne (zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, zawarty w zarzucie proceduralnym) wolne są od błędów i uwzględniają całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (art. 410 kpk). Wskazać należy, iż okoliczność, że	

oceniono poszczególne dowody w aspekcie ich wiarygodności nie w taki sposób, jak życzyłby sobie tego oskarżony czy jego obrońca, nie jest tożsamy ze stwierdzeniem, że w procesie ich weryfikacji doszło do naruszenia reguły płynącej z treści art. 7 kpk. Odmienna ocena dowodów - korzystna dla oskarżonego - jest naturalnym prawem zarówno jego, jak i jego obrońcy, jednakże nie wynika z niej samo przez się, by analiza dokonana w niniejszej sprawie charakteryzowała się dowolnością. Wywody apelującego stanowią jedynie alternatywną wersję oceny dowodów, która nie została poparta żadnymi logicznymi argumentami, wobec czego nie jest w stanie spowodować uwzględnienia zarzutu wywiedzionego przez skarżącego;

- w kontekście zarzutu związanego z odmową nadania waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim nie przyznał się do popełnienia zarzucanych im czynów wskazać należy, iż wyjaśnienia oskarżonego są w ujęciu prawa karnego procesowego dowodem podlegającym swobodnej ocenie na równi z innymi dowodami. Przypomnieć w tym zakresie należy, że oskarżony w procesie karnym nie ma obowiązku dowodzenia swojej niewinności, a w ramach przysługującego mu prawa do obrony może on odmówić odpowiedzi na poszczególne pytania oraz odmówić składania wyjaśnień, niemniej w sytuacji,

gdy zdecydował się składać wyjaśnienia, to podlegają one takiej samej ocenie, jak każdy inny dowód. Ocenę dowodów ustawodawca pozostawia sądowi orzekającemu, który jest zobowiązany dokonywać jej z uwzględnieniem wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, jak również z uwzględnieniem całokształtu okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego. W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie brak jest podstaw do kwestionowania dokonanej przez Sąd I Instancji oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonego w zakresie, w jakim odmówiono uznania ich wiarygodności co do twierdzeń związanych z tym, iż oskarżony uiszczal alimenty bezpośrednio do rąk niepełnoletniej córki, nie informując o tym jej matki. Oskarżony miał świadomość tego, iż jest obowiązany do wywiązywania się ze spoczywającego na nim obowiązku alimentacyjnego, zatem nielogicznym byłoby postępowanie oskarżonego, gdzie uiszczając alimenty do rąk małoletniej nie informuje o tym jej matki, ponadto naraża się na brak możliwości uzyskania stosownego potwierdzenia przekazania świadczeń alimentacyjnych, celem wykazania wywiązywania się ze spoczywającego na nim obowiązku alimentacyjnego;

- brak było podstaw do podzielenia argumentacji skarżącego w zakresie, w jakim wskazał, iż Sąd I instancji dokonując oceny dowodu z zeznań świadka

O. T. i odmawiając waloru wiarygodności jej zeznaniom złożonym w toku postępowania sądowego, przekroczył granice swobodnej oceny dowodów. Sąd Okręgowy podziela zapatrywania Sądu Rejonowego w zakresie, w jakim wskazał, iż zeznania świadka O. T., złożone w toku postępowania przygotowawczego, zasługiwały na uwzględnienie w całości. Świadek bezpośrednio wskazała, iż z ojcem widywała się około dwóch razy w miesiącu, a podczas tych spotkań otrzymywała pieniądze w kwocie rzędu 100 czy 200 zł. Świadek wskazała również, iż wszelkimi sprawami związanymi z alimentami na jej rzecz zajmuje się matka, a z tego co jej wiadomo ojciec nie wywiązuje się z nałożonego obowiązku alimentacyjnego. W toku postępowania sądowego, podczas składanych zeznań w obecności ojca świadek podała, iż oskarżony przekazywał jej miesięcznie kwoty rzędu co najmniej 500 zł i kupował różne prezenty. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy słusznie uznał, iż treść zeznań O. T. złożonych podczas rozprawy stanowiła próbę dostosowania ich do treści wyjaśnień oskarżonego, które słyszała. Pokrzywdzona starała się zeznawać na korzyść oskarżonego. W toku postępowania przygotowawczego wskazywała jednoznacznie, iż ojciec nie wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego, a także wskazywała na kwoty niższego rzędu, jakie otrzymuje od ojca, niż kwoty, jakie podała podczas składania zeznań na rozprawie.

Pokrzywdzona nie była w stanie wyjaśnić oczywistych rozbieżności w treści złożonych przez siebie zeznań. Niezależnie od powyższego i w kontekście przedstawionych przez oskarżonego kopii paragonów i faktur dokumentujących dokonane na rzecz córki wydatki należy podkreślić, iż ewentualne dodatkowe prezenty, wydatki pozalimentacyjne rodzica zobowiązanego, nie powinny co do zasady zastępować alimentacji, niezbędnej dla zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej. Powinny one bowiem mieć charakter stały i przewidywalny, a takiej cechy nie mają sporadyczne, uzależnione od okoliczności i kontaktów z uprawnioną świadczenia rzeczowe i prezenty. Okoliczności związane zatem z tym, iż oskarżony w trakcie wizyt córki daje jej pieniądze, kupuje prezenty, ubrania, czy też środki higieniczne nie są w stanie podważyć zasadności stanowiska wyrażonego w zaskarżonym wyroku. Sam oskarżony środki przekazywane córce określał mianem „kieszonkowego”, ona sama tak je traktowała, nie przekazując ich celem pokrycia wydatków na swoje utrzymanie, których zasadniczy ciężar w okresie objętym wyrokiem spoczywał na jej matce. To jej wzmożone wysiłki oraz środki wypłacane przez fundusz alimentacyjny pozwalały zaspokajać podstawowe potrzeby osoby uprawnionej, oskarżony pragnąc zachować z córką jak najlepsze relacje, przekazywał

jej środki na jej „zachcianki” nie dbając już o to, by jej matka miała środki na zakup żywności czy opłacenie rachunków.	
Wniosek	
o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego A. T. od zarzucanego mu czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
wobec bezzasadności podniesionych przez skarżącego zarzutów, wniosek apelacyjny nie zasługiwał na uwzględnienie	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
całość wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 6 lutego 2020 r., sygn. II K 964/19	

Zwiężle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwiężle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	<ul style="list-style-type: none"> Sąd Odwoławczy na podstawie art. 636 § 1 kpk i § 17 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2019, poz. 18) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. B. P. w G. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł VAT) za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

III	<ul style="list-style-type: none"> na podstawie przepisów art. 624 kpk w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze określając, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.
-----	---

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość wyroku Sądu I instancji		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana